

**Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden (Nederland)
op 25 april 2018 — X BV tegen Staatssecretaris van Financiën**

(Zaak C-288/18)

(2018/C 276/26)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: X BV

Verweerder: Staatssecretaris van Financiën

Prejudiciële vraag

Moeten postonderverdelingen 8528 51 00 en 8528 59 40 van de Gecombineerde Nomenclatuur (tekst van 1 januari 2007 tot 25 oktober 2013) zo worden uitgelegd dat platte lcd-beeldschermen, ontworpen en vervaardigd voor de weergave van uit een automatische gegevensverwerkende machine afkomstige gegevens en van uit andere bronnen afkomstige samengestelde videosignalen, ongeacht de overige objectieve kenmerken en eigenschappen van de specifieke monitor, worden ingedeeld in postonderverdeling 8528 59 40 van de GN indien zij vanwege hun afmeting, gewicht en functionaliteit niet geschikt zijn voor werk op korte afstand? Is daarbij van belang of de gebruiker (de lezer) van het scherm en de persoon die gegevens in de automatische gegevensverwerkende machine bewerkt en/of invoert dezelfde is?

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Arbeitsgericht Cottbus — Kammern
Senftenberg (Duitsland) op 2 mei 2018 — Reiner Grafe en Jürgen Pohle/Südbrandenburger
Nahverkehrs GmbH en OSL Bus GmbH**

(Zaak C-298/18)

(2018/C 276/27)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Arbeitsgericht Cottbus — Kammern Senftenberg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Reiner Grafe, Jürgen Pohle

Verwerende partijen: Südbrandenburger Nahverkehrs GmbH, OSL Bus GmbH

Prejudiciële vragen

- 1) Is er sprake van een overgang van onderneming in de zin van artikel 1, lid 1, van richtlijn 77/187/EEG ⁽¹⁾ wanneer de exploitatie van autobuslijnen van de ene vervoersonderneming op een andere overgaat na een aanbestedingsprocedure overeenkomstig richtlijn 92/50/EEG betreffende het plaatsen van overheidsopdrachten voor dienstverlening ⁽²⁾, ook al worden daarbij geen wezenlijke bedrijfsmiddelen, inzonderheid geen bussen, tussen die twee ondernemingen overgedragen?

- 2) Is op grond van de aanname dat de bussen bij de gunning van een tijdelijk dienstencontract in het kader van een redelijke bedrijfseconomische beoordeling vanwege hun ouderdom en de strengere technische vereisten (emissiewaarden, lage instap) geacht moeten worden niet meer van wezenlijk belang te zijn voor de waarde van de onderneming, een afwijking van het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 25 januari 2001 (zaak C-172/99) gerechtvaardigd, zodat richtlijn 77/187/EEG onder dergelijke omstandigheden ook van toepassing kan zijn in het geval van de overname van een wezenlijk deel van het personeel?

- ⁽¹⁾ Richtlijn 77/187/EEG van de Raad van 14 februari 1977 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende het behoud van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen daarvan (PB 1977, L 61, blz. 26).
- ⁽²⁾ Richtlijn 92/50/EEG van de Raad van 18 juni 1992 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor dienstverlening (PB 1992, L 209, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (België) op 4 mei 2018 — X tegen Belgische Staat

(Zaak C-302/18)

(2018/C 276/28)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: X

Verweerder: Belgische Staat

Prejudiciële vragen

- 1) Dient artikel 5.1., onder a) van richtlijn 2003/109/EG ⁽¹⁾, dat (onder meer) bepaalt dat onderdanen van derde landen voor het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene moeten bewijzen dat zij voor zichzelf en de gezinsleden te hunnen laste „beschikken” over vaste en regelmatige inkomsten die voldoende zijn om zichzelf en hun gezinsleden te onderhouden zonder een beroep te hoeven doen op het stelsel van sociale bijstand van de betrokken lidstaat, zo te worden geïnterpreteerd dat hiermee enkel „eigen inkomsten” van de derdelander worden beoogd?
- 2) Of volstaat het hierbij dat die inkomsten de onderdaan van een derde land ter beschikking staan, zonder dat enige vereiste wordt gesteld met betrekking tot de herkomst van die inkomsten, zodat deze dus ook aan de derdelander kunnen worden ter beschikking gesteld door een familielid of door een andere derde?
- 3) Zo op de laatste vraag positief wordt geantwoord, volstaat in dat geval een door een derde aangegane verbintenis tot tenlasteneming waarin deze derde zich ertoe verbindt ervoor te zorgen dat de aanvrager van de status van langdurig ingezetene „voor zichzelf en voor zijn gezinsleden die te zijnen laste zijn, beschikt over stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden om te voorkomen dat zij ten laste vallen van de overheden” om aan te tonen dat de aanvrager kan beschikken over inkomsten in de zin van artikel 5.1., onder a) van richtlijn 2003/109/EG?

⁽¹⁾ Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetene onderdanen van derde landen (PB 2004, L 16, blz. 44)